

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

M. DC. LXI. Coloniae Munatianae, 1661

De Sppienda Negligentia Praelatorum. Titvlvs V.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62953](#)

formam electionis, vel personas eligentium, vel electi propositis vel proponendis, & eorum facienda probatio ne repellat ac probationem tamen factam super hanc per adversarii confessionem, & vel alias legitime non infirmat.

CAP. V.

Sed specialis licentia Papa nullus previdere potest ecclesie cathedralis clero sacerdoti & populo Christiano. Religiosus per prae sumendum licentiam non debet ut talis provisori confessus: confident, animam si fuerit confessus prior praeditio papa est: nec in Episcopum recipitur, nec ad aliquam honorem promovetur: que confi fuit, rectius decernit. Iam. And.

Idem.

In plenaria ecclesie nudum (quod dolentes referuntur) praefidio facultatum privatis, sed & clero caro nibus & populo Christiano, multis frequenter & religiosos praefidio, improposito superiusum provisio ad pontificis causa summi honorem: qui nec (ut expediter) prodebet, nec praefit (ut decrete) valentes, infabilitate vagiorum & mendicantis opprobrio ferentiam pontificalis ob umilant dignitatis. Valentes igitur contra temeritatem tam facientium, quam ut frequentius recipiunt provisiones huiusmodi providerent: de consilio fratum mortuorum statuimus, ut nullus de extero, quanticum dignitate pizziollens (nisi speciali super hoc auctoritate sedis Apostolicae fulciantur) de pastore provideat cathedrali ecclesie sibi qualitercumque subiecta, que clero careat & subdat Christianis: Nullusque religiosus a sao unquam, quod provisori tali contemnit, licentetur praefato. Quod si licentiatu etiam huiusmodi provisio nis confidit, & in Episcopum fecerit aut permitterit confidetur, in episcopali mulierum recipiatur honoris. Sed in tanta ambitionis pecunia sub religiosis, aut ministerii sui praefato tempore sic degat humilis, jaceat prostratus, quod nullus eidem in religione sua vel extra, ad gradum honoris vel administrationis cuiuslibet sit acentus.

Nos enim quiescid contra premilia vel aliquod praemiliorum contingit attentari, iritum esse deciminos & inane, contraria quacunque constitutio non obstat. Sanè circa prafatas ecclesias sic specialiter providea deciminos, quod circa provisorem quamlibet aliarum facultatem superiorum, nec coartare intendimus, nec ultra iuri communis limites ampliare.

CAP. VI.

Capitulum. Quarundam, quod discordiam & minoritatem numeri, intelligatur, quod vocis acti, non secundum iurum sicutum b. d. h. And.

Idem.

Quid circa religiosorum electiones super discordia & minoritate numeri. Bonifaciana constitutione caver tur, de discordi & numeri minoritate, qua in facto, non in fictione vel iuri effectu constitute, debere intelligi declaramus.

CAP. VII.

Emolumenem ex jurisdictione & sigillatura, vel alias pertinentem ad praefatum cathedralium exulta vel collegium ea vacante: non obstante expensitudine (deductis expensis) referendarum est sufficiere a nisi tunc terciis dignatis computatis jurisdictio cum ipsius emolumento. Iam. And.

Idem.

Statuum, super bonis a praefatis cathedralium re-

a. Non huius confidemus in iudicio nulli fallam valere. Idem dicit Inno. & fil. de rebus Pannon. Font. b. In quacum partiu lito opponendu secundum Inno. Sed Franc. dict. fam. exceptionem distorsoram. Et ideo quia in istis spiritibus non confidetur huius. Iam. s. opponendum antiquare praefatetur ad illa que alii sicut post item confit. per gl. c. Vnde ibi dicit. cap. 1. s. 2. l. 6. Font.

gularium & collegiataum ecclesiarum dimulua, ut ob venientibus tempore vacationis caum futuri facili bus indebet referendas edidit: totum declarans habere in omni emolumento, quod provenient possident, & signo curia ecclesiastis vel fiscalis: an tibus) perempter, confidetur quilibet eorum possidentib; ita tamen quod in istis & similibus rationibus deducant expensas. Ceterum ad finitum personas, ad quas ratione dignitatis, quis volunt, predictio cum eis emolumento devolvitur: tunc via de confidetur, privilegio, vel iure illo facili, quod munus presentem constitutionem extendit.

CAP. VIII.

Concessio licentia generalis religioso de confidenda edidit, vel sienda, non valit. Id est in modis. Idein. CVM concessa religioso a superiori ore suo licentia, actioni vel provisori, si quam de ipso cognitis factum dare profit alicet, ambitionis voto sua, nullus eam existere volumus summittit.

DE RENYCIATIONE.

TITULUS IV.

CAP. VNICVM.

Renunciatione degenerat, vel beneficio falso per predicationem constitutum renit: licet prius praesulat, fuerit resumus, res tamen & superiores, cui subditus se sit, ignorante, & non per suorum vel aliorum revocationis ipsi sunt revocatis. And.

Clemens V. in causa Veneti.

C Vnde illus & variatio in personis constitutis maxima sunt vitanda, praeterea confidetur. Sancimus, ut si quis ad cedentem posseatur, aut ali libelis dignitatis, & vel beneficio procedente, sponte ac liberet constituerit, & ipsius ipso sententia, quod modum duxerit, quod modobet, et recordam, tenet se facta per eum, antequam ad ipsius vel illius (in cuius manus celo fuerit facienda) notitia responsum huiusmodi fit deducatur. Niis forte per ipsos suos constitutos factum fuetur, quo minus ad eos vel eorum interrum ante cessionem potuerit revocatione perire.

DE SVPLENDA NEGLIGENTIA
PRÆLATIS ET ALIIS.

TITULUS V.

CAP. VNIC.

Si praefati regularesam confidemus merae mansuetudine, & negligenter, & ecclesias vacantes, que non sunt deencia, sed tenet specialis (licet obedienciaris) & diversi habet, & non est ceteritate sua, vel Apostolica, si fore excepto, credibilem dignitatem per praefatos facturam confidetur. Vnde permittit id apiculis mensis praefatorum, et profectus gravem. Deinde vero etiam de officiis, praeditis, & praeditis, cum propter in talibus praefatis & ecclesiasticam habentur adiutoria.

Clemens V. in causa Veneti.

Q Via regulares praefati praetorii, ecclesias ad ministrandas, aut quaevis alia beneficiis ad corrum dispositionem spedient com-

a. Vide Fel. In ex parte decani, ex parte regis. b. In parte dicunt. Cardini per hunc text, non competit. c. In ruit de m. p. ob. in coll. q. Eom.

et interdum committere negligunt vel conferre in tempore in Laterane, & concilio constitutum: dicentes locorum in non exemplis, sua, in exemplis vero apostolice auctoritate negligentiam super hoc supplerem. Prioratus, ecclæsias, administrationes beneficiorum hujusmodi, illi & videlicet, quæ conuenient per seculares clericos gubernari, secularibus clericis alia & vero, quæ religiosi dñxat committi sunt. In confert religiosi monasteriorum, quorum prioratus hujusmodi negligentes fuerint, conferendo. Eadem ergo auctoritate diocesanam suffulti nullo modo gerant, quod idem prælati prioratus, ecclæsias, administrationes, aut beneficia hujusmodi applicent mensis suos, & penitentie novas eis imponant, aut veteres auagent, ut, quod ipsi de novo imponerent, five aucta solvantur. Iuncta vero de prioratus, ecclæsias, administrationes, & beneficiorum intercagimus, quæ non sunt de mensis stipendio, sed speciales priores, administrationes sediles conseruerent habere: licet priores seu administratores hujusmodi libere possint ad claustrum eum agnoscere (recocari). In quibus etiam confititionem Bonifici Pap. oculi prædecessi, nosfit, bona beneficiorum vacanciam occupari a prælatis vel aliis propter eum, ac hilium in prioratus hujusmodi & ecclæsias beneficiorum statutum, quod religiosum omnino: pluribus præfite prohibet prioratus, aut collationem sicutam habentibus (etiam si cura ipsa superiorum, sed per alium habeant exerceri) locum suum vindicare, licet etiam eisdem prioratus non immixta supradicta.

CAP. III.

In xxiiij. anno ad Subdiaconatum: in xx. ad Diaconatum: in xxv. ad Presbyteratum potest qui liberè promovari, hoc dicit. Leon. And.

Idem.

Generalem ecclesiz observantiam volentes antiquis iuribus in hac parte præteriti, decernimus, ut alio non obstante impedimento a canonico profici quis libere in decimo oculo ad Subdiaconatus, in vigesimo ad Diaconatus, & in vigesimo quinto presbiteratus fuit anno, ad Presbyteratus ordinis promoveri.

DE OFFICIO VI.

carri.

TITVLVS VII.

CAP. I.

Iura legumq[ue] de ecclesiis curatis, locum habent, quod tria, in rebus ecclesiis parochialibus, Ios. And.

Clemens V. In Concilio Vene.

Quæ de ecclesiis curam animarum habenib[us] per receptionem aliarum similiū amittendi, ac de ipsarum rectoribus promovendis ad sacerdotium, & de eorum reatu, a jure statuta noscuntur, in perpetuis & ecclesiis parochialium vicariis & affl[ic]tis ad eas, volumus observari.

DE OFFICIO ET POTE-

STATE JUDICIS DELE-

GAТИ.

TITVLVS VIII.

CAP. I.

Index ad receptionem testium in civili, & executor ad præcedentem certa persona, cognitio prempta, a Papa deputati, tunc subdelegant.

Clemens V. In Concilio Vene.

Vidices super receptione testium in causa civili: Nec non executores ad prævidendum aliquibus, si per inquisitionem solerent eos esse vita laudabilis & conuersationis honesta reperirentur a fide A. postolica deputati, illis possint committe liceat vi-

ces suas.

Clemens V. In Concilio Vene.

a. Diciles, coniquidem, debet in antiquis verbis exemplaribus.

b. Vid. Concil. Trid. c. alia illa vero dicitur. d. Vid. Concil. Trid. dicitur. e. Vid. Concil. Trid. f. s. 7. de reform. cap. v. 4. de r. c. 12.

III. 3